

Rókalyuk, vagyis egy állati nagy történet (1)

A következő történet egy mese. Ilyesmi a valóságban nem szokott megtörténni, szereplői egyszerű állatok. Az írásban szereplők bármilyen hasonlósága valamely valós személyhez, kizárólag és csakis a véletlen műve. Semmilyen jogi, erkölcsi felelősséget nem vállalok azért, ha valaki vagy valakik önmagukat vélik felismerni ebben az állati történetben.

Volt egyszer egy nagy-nagy erdő, valahol az erdőköztársaság délnyugati szegletében. A mi erdők. Télen nagyon mogorva, de tavaszra mindig megjelennek a hóvirágok és az ibolyák, kizöldell a fű, ilyenkor kifejezetten egy kellemes hely benyomását kelti.

Zászlónk is van, vörös mezőben egy nagy zöld makk. A mi közös nagy makkunk. Állítólag 2010-re már eurómakkunk lesz, de mi egyszeri négylábuak nemigen foglalkozunk a távoli jövővel. Egyébként is a disznók szoktak makkal álmodni, mi pedig csak egyszerű szamarak és birkák vagyunk. Sokkal kevesebbel is beérjük, minden úgy jó, ahogy van. És láthatóan ebben az erdőben mi vagyunk a többség.

Ember ide még nem tette be a lábát, ezért az erdei demokráciát kizárólag csak mi, állatok gyakoroljuk. Az erdönket egyszerűen csak rókalyuknak hívjuk. Rosszindulatú idegenek gyakran hozzáteszik még, hogy nagy büdös vörösróka lyuk, de mi nem adunk az ilyen kispolgári szellemi színvonalra. Büszkék vagyunk évszázados tölgyfáinkra, és már vakondok sincsenek mifelénk, hogy összetúrják alattunk az erdőt. Nyugdíjas példányok is csak akkor kerülnek elő, ha erdei képviselőválasztást tartunk. De már ők is egyre kevesebben vannak.

Mi, a népes állatsereg – szamarak, birkák és a disznók – láthatóan boldogok vagyunk erdei életünkkel, máskülönben miként fordulhatna elő, hogy a mindenki által tisztelt vezetőnk, Rudi a róka már a harmadik ciklusára készülhet a helyi állatkerti választáson, miközben önzetlenül képvisel bennünket a nagy állatkertben is, ott a hegyen túl.

Ravas (naná !) – mondják róla, sokak szerint azonban csak a piárja jó. Ez ma nagyon fontos, különösen olyan esetekben mint a múltkor, amikor a halálra rémült tyúkokat kellett meggyőzni arról, hogy jobban élnek mint négy éve a tojásban. Állítólag azóta Rudi már csak Wiskast eszik baromfihús helyett, de az is lehet hogy vegetáriánus. Mondanak itt ezt is, azt is ...

Időnként még eljár ugyan lopni (rókaöszön), de ezt szemérmesen a helyi adó beszédésének nevezi. Rudi a rókapártban szocializálódott, mi birkák nem avatkozunk ilyen intellektuális kérdésekbe.

Jó ügy, ahogy van.

Népszerűsége állítólag az odulakó állattársaim között is töretlen, bár én személy szerint soha nem tartottam sokra a mókusokat. Picik, szemtelenek, az összes diót felszedik, nagyot tudnak harapni és gyakran vesztettek is ... Viszont hétvégeken sokan járnak közülük az állatviadalra, és állati lelkesen drukkolnak Rudi csapatának.

Így éli világát az erdő, alig látszik, hogy nyugalma, békéje, méltósággal bennfentes mindennapjai megváltoznának.

Rudi túl erős, hatalmát olyan nagyságok támogatják mint Lacimaci és Bajorfarkas, így a kóborkutyák hiába vannak viszonylag sokan, sajnos sok köztük a nyúl is, ezért elég ijedősek és az ugatásuk sem hallatszik messzire. Nekem időnként határozottan az az érzésem, hogy számukra is jut hely és lehetőség, odalenn a folyónál a makkosban.

Ugyan a kóborkutyáknak határozottan nem tetszik Rudi tevékenysége, de ahelyett, hogy összefognának a macskákkal, szétforgácsolódnak a Rudival folytatott értelmetlen vitákban.

Rudi az erdő pénzén saját újságot is üzemeltet, muszáj tájékoztatni az erdő aktuális ügyeiről az olyan birkákat mint én. Igaz, ami itt történik azt pontosan látom én is, de valahogy biztosságot nyújt, ha valaki meg is magyarázza nekem a dolgokat.

Gondoljunk bele, nem egyszerű mutatvány egy sokrétű erdei társadalommal megértetni a döntések igazi, bátor és igazságos hátterét. Ide vérprofi újságírókra van ám szükség ! Mert nem pazarolhatjuk az erőnket olyan semmitmondó, pitiáner vitákra, vajon a széna vagy a szalma az ízletesebb, miközben olyan komoly ügyek is vannak, ahol bizony kemény makk a tét.

Azt is csiripelik a madarak, Rudi döntő érdemeket szerzett akkor, amikor a vadmacskapárt segítségével a leghatalmasabb ketrecbe segítette barátját Vukot, a rókapárt nagy tisztújító kongresszusán. Szerintem Vuk szeretettel gondol a mi kis erdőnkre, de nem árt ha óvatosan jár felénk, mert errefelé túl sok a veszett kutya. Azoktól meg kifejezetten írtózik. Naná, szerinte a cirkuszigazgató szabadította őket az erdőre.

A rókapárt egyébként eléggé furcsa erdei képződmény : a vörös rókák irányítják, de többségben vannak a disznók.

Ki érti ezt ... ?

Rókalyuk, vagyis egy állati nagy történet (2)

A következő történet egy mese. Ilyesmi a valóságban nem szokott megtörténni, szereplői egyszerű állatok. Az írásban szereplők bármilyen hasonlósága valamely valós személyhez, kizárólag és csakis a véletlen műve. Semmilyen jogi, erkölcsi felelősséget nem vállalok azért, ha valaki vagy valakik önmagukat vélik felismerni ebben az állati történetben.

Egyszer Rudi és másik jóbarátja Macilaci, a helyi állatvásár kinevezett igazgatója közösen elhatározták, hogy egy új medvebarlangot kellene építeni. Mert a mostani szűk is, sötét is – a büdösről már nem is beszélve. Persze ahol büdös van, ott többnyire meleg is van, ami egy ilyen huzatos erdőben nem kifejezetten hátrány. Viszont jó, mert mindig sok makkot lehet kicsenni belőle.

Sajnos a jelenlegi barlang nyilvánvalóan nem felel meg a kor követelményeinek. Egyébként is megérdemli az a sok szamár, birka, nyúl meg disznó, hogy kultúráltabb körülmények között tekintse meg az éves abrak és vetőmagvásárt, csápolhasson a rendezvénybarlangban a ma rendkívül népszerű és divatos Énekes Madaraknak. Mert a disznóknak ugyan az is megfelel, ha a sárga földig leisszák magukat, aztán hemperegnek egyet a sárban. De mi ennél többre vágyunk, nem vagyunk mi akármilyen állatok !

Tudjuk, a nagy tervekhez nagy alkotók is kellenek.

Nem árt ha az akol közelében akad egy olyan tervező, aki szárnyakat ad a grandiózus ötleteknek. Akiben van elég kurázi felülkerekedni a szokványoson.

Bömbi tapasztalt ökör a szakmában. Stílusa egyedi és merész, építészeti megoldásai gyakran váltanak ki heves érzelmeket. De ki vitatná el tőle a szakma és a fecskefészek akadémia megannyi pozitív elismerését ?

Bömbi sokat töprengett azon, miként feleljen meg a magas elvárásnak úgy, hogy közben megalkothassa saját emlékművét is ? Visszavonult karámjába, hogy kis idő után bátor tervvel álljon elő. Mi lenne akkor, ha az új medvebarlang a megszokott formaiságokkal ellentétben egy lakájas medvesátor lenne ? Miért is ne ? Ez állati jó !

Kicsit formabontó, szokatlan, de a sok birkának nyilván tetszeni fog, hiszen nekik (is) készül ... Ajándék lónak pedig meg ne nézd a fogát.

A hatás nem maradt el, Rudinak jó orra van az ilyesmihez. Vörös farkát vadul csóválta örömeiben. Ez kell nekünk !

Macilaci kezdetben idegenkedett Bömbi ötletétől, de végül már ő sem tiltakozott. Milyen jól mutat majd egy grandiózus medvesátor az erdei választások előtt !

Mivel Rudi elég makkot lobbizott össze a projekthez, elhatározták : belevágunk !

És Bömbi nekilátott a grandiózus tervek formába öntéséhez ...

Az erdei hivatalok, intézmények állati egy állománnyal rendelkeznek, az állatkert politikai összetételét hűen reprezentálják. Ugyan Rudi csak egy van, azért mindenhol lapul egy-egy az elvtársai közül. Ők csak közönséges rühes rókák, (időnként meg kell veszni tőlük) de Rudi elvárásainak maximálisan megfelelően jól kézben tartják a rezervátum egyéb kisállatait. Egyes állatok ösztönösen félnek, másokkal keményebb eszközökkel tudatják, hogy nem tanácsos más trágyadombján kapirgálni.

Itt senkinek sincs tyúkesze, reálisan látják a lehetőségeket. Makkot meg csak kell kapni valahonnan, nem adják ám ingyen a mindennapi kukoricát a piacon !

Ahogy számítani lehetett rá, senkinek nem jutott eszébe, hogy keresetlen kérdéseket tegyen fel a készülő projekttel kapcsolatban. Ugyan kevesen értették, miért jobb egy medvének a sátor, amikor ennyi makkból barlangot is lehetne építeni ? De igazi szakmai kérdések már fel sem merültek többé, győztek a politikai érvek.

De ne hibáztassuk őket, volt már itt az erdőben más hasonló eset, nálunk sem sikerülhet minden. Sőt, a múltkori projekt kifejezetten balul sült el. A központi tisztás melletti etető került lekövezésre, csak hogy az összes patásállat azóta is össze-vissza töri magát ha esik az eső vagy hull a hó. A szögespatkó használatát pedig rendeletben tiltották meg a rókák. Az még hagyján, hogy az állatkert egyik jeles képviselője hülyére kereste magát a bolton, de néhány károgónak sajnos repülnie kellett. Azóta minden madár befogja a csőrét.

Rókalyuk, vagyis egy állati nagy történet (3)

A következő történet egy mese. Ilyesmi a valóságban nem szokott megtörténni, szereplői egyszerű állatok. Az írásban szereplők bármilyen hasonlósága valamely valós személyhez, kizárólag és csakis a véletlen műve. Semmilyen jogi, erkölcsi felelősséget nem vállalok azért, ha valaki vagy valakik önmagukat vélik felismerni ebben az állati történetben.

Mindenféle mendemondák keringenek az erdőben arról, hogy az állatkert által kirt munkákat Bajorfarkas akkor nyeri el, amikor csak akarja.

Olyasmi is előfordult már, hogy egy közmakkbeszerzését azért hiúsították meg Rudi és elvtársai, mert Bajorfarkas egyszerűen elfelejtett indulni a kiírt pályázaton. Ez egy igen nagy kommunikációs hiba volt, pedig arról volt csak szó, hogy egy postagalamb lerobbant az úton. Egyesek tudni vélik - persze ez is csak egy irigy, rosszindulatú pletyka -, hogy Bajorfarkas időnként több zsák makkal támogatja Rudit, cserébe annak befolyásáért a nagy makkorta felosztásánál.

Mi birkák, akik elcsábulunk a friss széna illatától, nem szoktunk a húsosfazék körül sündörögni. Eszünkbe sem jutna Bajorfarkassal újat húzni, mert igen nagy ragadozó hírében áll ! Ki az a hülye, aki pörkölt akar lenni Bajorfarkas kondérjában ? Ezért most én is csak óvatosan béeéégetek.

Mivel a medvesátor közmakkból tervezett épülni, szükséges volt a közmakktörvény alapján pályázatot kiírni a megvalósításra.

Pedig milyen jó lenne kikerülni ezt a hülye közmakktörvényt - gondolta Rudi, de nem lehet –, végül győzött nála a józan ész. Kockázatos lenne felvállalni egy törvényteleniséget, a végén még telekürtölnék az erdőt azok a buta kutyák (a pincsit különösen utálta mindig) ! Tudta, hogy diszkréten kell eljárni az ügyben, kínosan (mitöbb), látványosan kerülték egymást Bajorfarkassal. Élénken élt az emlékezetében egy korábbi eset, amikor a nyulak megneszeltek valamit, aztán akkora balhét csaptak a répapiacon, hogy alig győzte Rudi elsimítani a hullámokat.

Közmakkbeszerezési pályázatot írtak ki, amelyre sokan pályáztak. Voltak nagy ökrök és kisebbek is, persze pályázott Bajorfarkas is. Hogy ne legyen feltűnő, beállt egy másik ökör mögé (röviden Ökörsem), mint alökör.

Jámborszarvas, a medvesátor placcmestere derék szaki volt. Neki tetszettek az ajánlatok, egyet ki is szemelt magának, főnökeinek azonban egyik sem tetszett. Jámborszarvas ugyanis nem volt beavatva a részletekbe, a makkosban pedig nem szokott legelészni.

Végül az eljárást Rudiék eredménytelennek nyilvánították.

A vörös rókák innentől fogva mindent tudtak. Egy szó mint száz, addig csürték-csavarták a dolgokat, amíg valahogyan kivonták a medvesátor építésének az ügyét a közmakktörvény hatálya alól. Így lesz a közmakkból magánmakk. Az okosak állítólag mindenhol így csinálják. Az én birka agyam nagyon kevés az ilyen nagystílusú üzleti tranzakciók megértéséhez, de tudomásom van arról, hogy sokan amikor megismerték az ügy részleteit, egyszerűen csak rókáztak tőle. A munkát (minő véletlen !) végül az Ökörsem – Bajorfarkas társulás nyerte meg.

Mára sokan nem vagyunk elégedettek a fejleményekkel. A medvesátor ugyan elkészült, de még a varjak sem mernek berepülni alá, mindenki félti az irháját ! Hát minket sem fognak egyhamar beterelni oda ! Nem is lett itt sem erdei vásár, sem Énekes Madarak koncert ! Nekem úgy tűnik, itt egyszerűen elverték a makkunkat.

Ugyanis a sátorépítés idővel viszontagságok sorozatává vált.

Kezdetben Jámborszarvas vált bűnbakká (később lapátra is tették) az átvétel megtagadása miatt, akkor sokan bizonygatták hogy felesleges volt aggódni, hiszen minden szép és jó, – de legvégül mindenkinek be kellett látnia, hogy a projekt kivitelezése alaposan félresikerült ...

Úgy össze vagyunk már zavarodva, hogy követni sem tudjuk már az eseményeket. Hiába olvassuk Rudi újságját, sajnos abból sem lettünk okosabbak. Nagyobb köd van itt, mint hajnalban az itatónál ... A probléma meg csak itt maradt a nyakunkon.

Magyarázkodás, egymásra mutogatás – sőt, az is elhangzott, hogy nem lehet egy rókáról több bőrt lehúzni – folyik, Ökörsem kifogásait és magyarázkodásait pedig már mindenki nagyon unja. A szakértő harkályok is össze-vissza csicseregnek, jól jönne ilyenkor egy tudós bagoly, aki mindenkinek egyértelműen megmondja, hogyan kell huhogni.

Amikor végképp nyilvánvalóvá vált, hogy a nagy erdei vásárra nem kerülhet sor a határidő sokadik csúszása miatt, Rudi és társai nagy dilemma elé kerültek. Hogyan magyarázzuk meg a sok szárnak és birkának, hogy Bajorfarkas és csapata miért nem fizet kötbért az erdőnek,

miközben égetően szükség lenne ezekre a makkokra a sátor újjáépítéséhez ?

De szóba sem került, hogy kikérjék az egyszerű állatokat véleményét. Vannak ügyek, amikor kizárólag a nagyvadak hoznak döntéseket. Ezúttal is így volt.

Titokban azért Rudi aggódva gondolt arra, milyen nagy szerencse, hogy legalább a kutyák csendben vannak. Nagy balhé lenne abból, ha ezek felismernék a medvesátor-projektben rejlő politikai lehetőségeket. Hát ha még azt is tudnák, hogy Ökörsemék mennyi makkal finanszírozzák a rókapárt közeledő kampányát !

Szegény Ökörsem meg sehogyan sem érti, miért lett baj az erény, az építésből kispórolt anyag most miért hiányzik annyira, és hová tűnt az elvárható lojalitás ? Bűnbak lett. Ezúttal jól bevitték az erdőbe !

Csak az a rengeteg kecske ne lenne itt, akik alvállalkozóként mekegnek (egyre hangosabban !) a makkjukért. Pedig szerencsétlenek hittek az állatmesékben, mára makk helyett már káposztával is beélnék. Akkor legalább enni tudnának adni a gidáiknak.

A beépített gerendák ugyan jól jönne a disznóól építkezésen is, de a medvebarlangból azért mégsem lehet azokat kibontani.

Pedig a hód, az erdész is nagyon ideges már, mert hiába adta el a sok fenyőfát a kecskéknek, makk helyett ő is csak a küszöböt rágja hónapok óta.

Rudi szívesen elkerülne egy nagyobb kecskelázadást, mindenesetre készenlétbe helyezte a gorilláit. Tudta, nem árt az óvatosság, hiszen időnként a sok lúd disznót is győz.

Most aztán mindenki mutogat mindenkire. Olyan zavarossá vált az egész történet, már senki sem tudja igazából ki-kivel van. Valószínűleg ezúttal is a az erő fog dönteni, a kecskéknek pedig ez alkalommal sem osztanak lapot. Hiába, a mi erdőnkben is az erősebb kutya baszik.

Rókalyuk, vagyis egy állati nagy történet (4)

A következő történet egy mese. Ilyesmi a valóságban nem szokott megtörténni, szereplői egyszerű állatok. Az írásban szereplők bármilyen hasonlósága valamely valós személyhez, kizárólag és csakis a véletlen műve. Semmilyen jogi, erkölcsi felelősséget nem vállalok azért, ha valaki vagy valakik önmagukat vélik felismerni ebben az állati történetben.

Gyanítom, Rudinak ezzel valószínűleg el is úszott a kampány ... Hja, a „Több makkot az erdőnek” projekt sem igazán jött be, nagyon gyatra volt az elmúlt évek termése. Minden összejött : rossz metszés, kevés műtrágya, lisztharmat és madárinfluenza ...

Aztán ott az elefántdepó beruházása is. Ezt sok makkal támogatta a Fekete-erdő, de sajnálatos adminisztrációs hiba miatt elúszott az ajándék euromakk. Még büntetés is vár az erdőnkre.

Utólag már mindenki tisztán látja, milyen nagy kár volt hülyének nézni a fekete-erdeiek kaméleonját, aki az előzetes várakozásokkal ellentétben nem is váltogatta a színét.

Nem ártana végre nálunk is megtanulni, hogy a makk önmagában nem minden. Nem csak megszerezni kell tudni tisztességesen, hanem elkölteni is.

Ahogy közeledik a kampány, mint a patakba dobott kő, úgy fodrozódnak az erdő ügyei. Gondolom, Rudi és társai számára időnként roppant szánalmas a sok bégetést végighallgatni, de szükségük van minnél több birkára. Mert az erdő feletti uralom megtartása egyenlő a táplálkozási lánc csúcán való maradással. Mancs mancsot mos, egyszer állítólag maga Rudi mondta a kóborkutyáknak, hogy bekaphatják. Azok persze örültek, hogy Rudi csak viccelt, hiszen ha akarná, valójában ő kaphatná be őket. Aj’h, sok rosszindulatú pletyka !

Rudi érti az idők szavát, ezért nagy figyelmet fordít a megaggott erdőlakókra is. Szerény adományaival rendre támogatja az erdei Évgyűrűk állatmenhelyet, cserében ott minden alkalommal előadást tarthat arról, mennyivel jobb perspektívát képvisel az ott élők számára az erdőben egy Róka, mint akár több nyúl vagy szamár. A kutyákról már nem is beszélve, nehogy már azok ugassanak itt ! Az ebugatta víziót ki is kapcsolták a menhelyen. A kutyák ugyanis csak a sintértelepre valók, ott kedvükre csintalankodhatnak. Miután a határtalan szeretetét és megbecsülését hálával kifejezni alig lehet, gyakran emlékezteti védtelen hallgatóságát arra az apró részletre, hogy kire kell majd az állatkerti választásokon szavazni : **Egy erdő, egy farka, egy róka.**

Ajándékba időnként Vukos csokipapírt is szokott osztogatni, had éljenek a derék négylábúak ! Csoki ugyan már régóta nincs benne, de jó érezni az illatát és hinni benne, hogy valamikor egyszer majd enni is lesz mit. A papíron lévő képet addig is mindenki kedvére nézegetheti. Nyalni is lehet.

Közben gondosan ügyel arra, hogy az ilyen helyeket a kóborkutyák messzire elkerüljék, ezért mindenki rendkívül hálás neki. Mert ha a kóborkutyák egy vizslával az élükön farkába verődnek, igen veszélyessé válhatnak - főleg Rudi korlátlan erdei hatalmára. De a megaggott emlősök jól értik a célzást, tudják mi a történelmi feladatuk. Ugyan melyik fogatlan, rosszul látó kérődző örülne annak, ha zsenge lucerna helyett kemény csontot vetnének oda nekik a kutyák ... Brrr.

Tudjuk, a helyi kutyák sem sok vizet zavarnak. Ők is tudják, hogy az erdei populáción belül sok a nyugdíjas vakondok, amíg ezek itt a földet túrják, aligha változnak a szavazati arányok. Pedig minap a mi erdőnkben is kampányolt a nagy Magyar Vizsla, a rendezvényén maga Rudi is tiszteletét tette.

Állítólag csak azért, hogy elsőmancsból nyilatkozhatta le a sajtónak, hogy a Vizsla minden szava merő populizmus és az erdőlakók nem hisznek a fedezetlen ígéreteknek. A szegfű különben is szebb virág, mint a narancs. Rosszindulatú találgatások szerint csak azért jelent meg ott, hogy demonstrálja : ebben az erdőben nélküle semmi nem történhet. Pedig őt kellene innen valahogy ki(eb)rudálni, de a mancsai nagyon veszélyesek, körmei hegyesek, nagy vörös farka meg olyan tetves, hogy akit azzal meglegyint napokig vakarózhat. Lássuk be, ellene egy igazi nagyágyút kellene kiállítani. Rudi pedig ügyesen elkerüli a csapdákat, nem olyan könnyű őt levadászni. Nem adja olcsón a bőrét.

Az erdő népe a tavaszra vár. Egyenlőre itt a vége, fuss el véle.

[Vége]